

ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ - ਗਿਣਤੀ ਚੌਵੀ##

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੰਬਰ ਪੰਜ

Jeff Pippenger

2026-08-10

ਟੈਸਟਿਮੋਨੀਆਂ, ਖੰਡ ਪੰਜ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਈ ਲੇਖਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਮੰਦਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ, ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਇਹ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਸਾਡੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਐਸਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰੇਗਾ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਜ਼ੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭਿਆਨਕ ਨਿਆਇਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ: ‘ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਸੁਣੋਗੇ।’ ‘ਕੌਮ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਕਾਲ, ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ।’ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਸਮੇਂ ਅੰਸ਼ਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਧਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ।”

ਆਵ ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਤਾਰੀਖ

ਤਿਸ਼ਾ ਬ'ਆਵ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਿਬਰੂ ਵਿੱਚ ਅਰਥ “ਆਵ ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਤਾਰੀਖ” ਹੈ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ ਜੋ ਇ.ਪੂ. 586 ਵਿੱਚ ਬਾਬਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਨ 70 ਵਿੱਚ ਤੀਤਸ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੰਚਾਂਗੀ ਤਾਰੀਖ ‘ਤੇ ਹੋਏ ਸਨ—ਹਿਬਰੂ ਮਹੀਨੇ ਆਵ ਦੇ 9ਵੇਂ ਦਿਨ (ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਗ੍ਰਿਗੋਰੀ ਪੰਚਾਂਗ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਲਾਈ ਜਾਂ ਅਗਸਤ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ)। ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ “ਉਸ ਸਮੇਂ” ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ “ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰੇਗਾ,” ਤਦੋਂ ਉਹ ਦੋ ਅਜੇਹੇ ਵਿਨਾਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸੋਲਵੀਂ ਆਯਤ ਉਸ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਤਾਲੀਹਵੀਂ ਆਯਤ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵਿੱਚ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਨਾਸੀ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਭੁਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੱਕ ਉਸੇ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇ।

ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਤਦ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਿਆ। ਤਦ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਅੱਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਸਰੂਪ ਸੀ: ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਅੱਗ ਹੀ ਅੱਗ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚਮਕ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਰਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੀ, ਅੰਬਰ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਹੱਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਾਂਗ ਕੁਝ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਟ ਫੜ ਲਈ; ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਲੈ ਗਿਆ, ਅੰਦਰਲੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਜੋ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਈਰਖਾ ਜਣਮਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਆਸਨ ਸੀ, ਜੋ ਈਰਖਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8:1-3.

ਅੱਠ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੱਕ ਦੇ ਚਾਰ ਅਧਿਆਇ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ, ਜਦੋਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਜੇ ਵਰਗ ਆਪਣੇ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਪਤਨ ਉੱਤੇ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ—ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਘਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਹਨ—ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ‘ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੋ ਅਤੇ ਮਾਰੋ; ਤੁਹਾਡੀ ਅੱਖ ਰਹਿਮ ਨਾ ਕਰੇ, ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਦਇਆ ਕਰੋ; ਬੁੱਢਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਨੰਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰ ਸੁੱਟੋ; ਪਰ ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਜਾਣਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਬੁਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਨ।”

“ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ—ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ—ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਘਾਟ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਬੁਜ਼ੁਰਗ ਪੁਰਸ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮਤ ਅਪਣਾਇਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਮੇਂ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਬੁਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਦਯਾਲੂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ’ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਨਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਕਦੇ ਵੀ ਨਗਾਰੇ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਗੂੰਗੇ ਕੁੱਤੇ, ਜੋ ਭੱਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਅਪਮਾਨਿਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਰਮੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ੇਧ ਨੂੰ ਭੇਗਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼, ਕੁਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨੰਨੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਉਹ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖਾਂ ਵੇਖ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ; ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਪਾਪ—ਉਹ ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਜਲਣ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੇ ਸਨ—ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਖੋਜੀ ਅਧਰਮ ਦੇ ਕਰਤਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹਰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਦੀਰਘ-ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਅ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਪਟਤਾ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹਨਾਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਇੰਨੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਲੁਕਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।”

“ਪਦਵੀ, ਮਰਯਾਦਾ ਜਾਂ ਸੰਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਕੋਈ ਭੀ ਉੱਚਤਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਹੁਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੀ ਸਥਿਤੀ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਗੂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਵਾਹ-ਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਕਿਰਪਾਵਾਂ ਦੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਿਨਾ ਦਇਆ ਦੇ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ।”

“ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਦੀ ਬਰਕਤ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਚਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ—ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਮਨ ਮਾਰ ਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੇਵਕ ਸਨ, ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਤ; ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਭਟਕ ਗਏ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਉਹ ਦਿਵਯ ਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।” Testimonies, volume 5, 211, 212.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪੁਸਤਕ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਸਾਖੀ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੀ ਉਹ ਘੇਰਾਬੰਦੀ, ਜੋ ਡੇਢ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚੱਲੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਪਰ ਮੱਤੀ ਚੌਵੀ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ “ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਸਿੱਧਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ” ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਉਹ ਰੇਖਾ ਚੌਵੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਨੌਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਦਸਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਕਿ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਇਸ ਦਿਨ ਦਾ ਨਾਮ, ਹਾਂ, ਇਸੇ ਦਿਨ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖ ਲੈ; ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਸੇ ਦਿਨ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਮੋਰਚਾ ਬੰਨ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 24:1, 2

ਇਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਜੋ ਹੋਰ ਬਾਈਬਲੀ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ-ਕਥਾ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਬਲਦੇ ਭਾਂਡੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਆਘਾਤ ਨਾਲ ਮਰ ਕੇ ਦਫ਼ਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘੇਰਾਬੰਦੀ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਫਿਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਵੇਖ, ਮੈਂ ਇਕ ਘਾਤ ਨਾਲ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੈਥੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ; ਤਥਾਪਿ ਤੂੰ ਨਾ ਵਿਲਾਪ ਕਰੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਰੋਈਂ, ਨਾ ਹੀ ਤੇਰੇ ਅੰਸੂ ਵਹਿਣ। ਚੁੱਪਚਾਪ ਕਰਾਹ, ਮੁਰਦਿਆਂ ਲਈ ਸੋਗ ਨਾ ਕਰ; ਆਪਣੀ ਪੱਗ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਰੱਖ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁੱਤੀਆਂ ਪਾਈ ਰੱਖ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੇਠ ਨਾ ਢੱਕ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੋਟੀ ਨਾ ਖਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਸੰਝ ਵੇਲੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮਰ ਗਈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 24:15-18।

ਤਦ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੁੱਛਿਆ।

ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਹਨ, ਜੋ ਤੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਤਦ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਕਿ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਆਖ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਗੌਰਵ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤਰਸ ਖਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗਣਗੇ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 24:19-21.

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ “ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਮਨਭਾਉਂਦੀ ਵਸਤੂ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਈਬਲਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਚੱਲੀ, ਜਦਕਿ ਕੈਸਤੀਅਸ ਅਤੇ ਟਾਈਟਸ ਦੀਆਂ ਘੇਰਾਬੰਦੀਆਂ ਸਾਲ 66 ਤੋਂ ਸਾਲ 70 ਤੱਕ ਚਾਰ ਸਾਲ ਚੱਲੀਆਂ। ਕੈਸਤੀਅਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਗਿਣਤੀ ਤਿੰਨ ਸਾਢੇ ਸਾਲ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਪਰ “ਸਮੇਤਕ ਗਿਣਤੀ” ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ, ਇਹ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਵੈਧ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਕੈਸਤੀਅਸ ਤੋਂ ਟਾਈਟਸ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਸਾਢੇ ਸਾਲ ਵੀ ਵੇਖਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਵੀ।

ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਿਨਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਉਸ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ—ਜਿੱਥੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਗ ਨਾ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ।

66 ਤੋਂ 70 ਤੱਕ ਦੇ ਚਾਰ-ਸਾਲਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨੌਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਵੇਖੋ, (ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਝ ਲਵੇ:) ਤਦ ਜੋ ਯਹੂਦਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਉਹ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਣ। ਮੱਤੀ 24:15,16.

ਦੋ ਘੇਰਾਬੰਦੀਆਂ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਘੇਰਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਨਿਸ਼ਾਨੀ" ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਓਰੋਂ ਸੋਗ ਨਾ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਿਖਿਆ:

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ; ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਰੋਗੇ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 24:24।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਯਹੂਸਲਮ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਬਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸੀ। ਉਜਾੜ ਦੇ ਘਿਨੌਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਜਿਸ ਦੀ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਘੇਰਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਦਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਝੰਡੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਲ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਝੰਡਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਨੌਣੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਰੋਮ ਦਾ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਹੈ। ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਾਹਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵੱਲ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਸੰਨ 66 ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਰੋਮ ਸੀ। ਬਾਬਲ ਦੇ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ। ਰੋਮ ਉਹ ਵਰਗ ਹੈ ਜੋ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਦੋ ਸਮਾਪਤੀਕਾਲੀ ਅਰਸੇ

ਪਹਿਲਾ ਘੇਰਾ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਘੇਰਾ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਘੇਰੇ ਆਪਣੇ "ਹੋਰ ਸਿੱਧੇ" ਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਘੇਰੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 9:15 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਆਇਆਤ ਦੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਣਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਅਠੱਤੀ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਆਪਣਾ ਸਮਕਾਲੀ ਰੂਪ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ (ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ) ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਇਹ 27 ਜੁਲਾਈ 1449 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਕੌਨਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਹ-ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਜੋ 29 ਮਈ 1453 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ।

ਜਦੋਂ 27 ਜੁਲਾਈ, 1449 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ 11 ਅਗਸਤ, 1844 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਤਦ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਣ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲ 1333 ਤੋਂ 1337 ਤੱਕ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ 1449 ਤੋਂ 1453 ਤੱਕ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਕਸਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਚਾਰ-ਸਾਲਾ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਣ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ-ਸਾਲਾ ਘੇਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ। ਇਸ ਚਾਰ-ਸਾਲਾ ਅਰਸੇ ਨੂੰ

66 ਅਤੇ 70 ਵਿੱਚ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਘੇਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

66 ਵਿੱਚ ਸੈਸਟਿਯਸ ਵੱਲੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਅਤੇ ਫਿਰ 70 ਵਿੱਚ ਟਾਇਟਸ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ, ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਲਈ ਅਲਫਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਅਵਧੀ ਤਿੰਨ ਸਾਢੇ ਸਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਢੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ।

ਪਰ ਜੇ ਅੰਗਣ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਪ ਨਾ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਸਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਟਾਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨਗੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11: 2, 3.

ਅਤੇ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਲੈ ਜਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਲੂਕਾ 21:24.

ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨੀ ਅਤਿਅਵਸ਼ਕ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੇਸਤੀਅਸ ਦੇ ਅਲਫਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤੀਤੁਸ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਲਈ "inclusive" ਅਤੇ "exclusive" ਦੋਵੇਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਗੂਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਈਬਲੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਪਟ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ (ਕਈ ਲੇਖ ਪਹਿਲਾਂ) ਕੈਸਰੀਆ-ਫਿਲਿੱਪੀ (ਪਾਨਿਯੂਮ) ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਭੇਟ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਦੇ ਪਹਾੜ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਬਾਈਬਲੀ ਲੇਖਕ ਛੇ ਦਿਨ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਠ ਦਿਨ।

ਅਤੇ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਪਤਰਸ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਮੱਤੀ 17:1.

ਅਤੇ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਯਿਸੂ ਪਤਰਸ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਰਕੁਸ 9:2।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਲੂਕਾ 9:28.

ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ "ਹੋਰ ਸਿੱਧਾ" ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਬਾਹੀ ਬਾਬਲ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਇਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੇਰਾ (66 ਤੋਂ 70) ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਦੋਹਾਂ—ਮੁਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ—ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦਣਾ ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਮ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦਾ ਪੁਰਵਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਹ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਰੇਖਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਚਲਾਈ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ। ਸੈਸਟਿਯਸ ਤੋਂ ਟਾਈਟਸ ਤੱਕ ਦਾ ਅਰਸਾ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਪਹਿਏ ਨਾਲ ਵੀ ਕਟਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪਹਿਏ ਨਾਲ ਵੀ। ਰੋਮ ਦਾ ਪਹੀਆ ਅਤੇ ਸੈਸਟਿਯਸ ਅਤੇ ਟਾਈਟਸ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਕਟਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ—ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕਾਈਆਂ—ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪਹੀਆ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਪਰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਪਹਿਏ ਦੀ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਲਾਮ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ

ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪਹਿਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ—ਅਰਥਾਤ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ। ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅਰਸਾ ਰੋਮ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅਰਸਾ ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਬੁਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੂੰ।

ਇਸ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਬਲ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਮਝਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾਣ। ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੀ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਡੇਢ ਸਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਡੇਢ ਨੂੰ 1.5 ਸਾਲ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਸ਼ਮਲਵ ਪੰਜ (1.5) ਸਾਲ ਵੀ।

ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਰੌਦਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ 1.5 ਸਾਲ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਚੱਕਰ ਜੋ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਾਬਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਚੱਕਰ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 1.5 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਗਿਣਤੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਰੋਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, (ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ—ਦੋਵੇਂ), ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗਿਣਤੀ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ—ਦੋਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੈਸਟਿਯਸ ਅਤੇ ਟਾਈਟਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸੇ ਲੜੀ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰਾਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।